

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

114. SESJA PLENARNA W DNIACH 12–14 PAŹDZIERNIKA 2015 R.

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejska inicjatywa obywatelska

(2015/C 423/01)

Sprawozdawca	Luc Van Den BRANDE (BE/EPL), przewodniczący Flamandzko-Europejskiej Agencji Łącznikowej
Dokument źródłowy	Sprawozdanie dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej COM(2015) 145 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Europejska inicjatywa obywatelska wobec europejskiej demokracji uczestniczącej

1. Przypomina, że obywatele są w centrum europejskiego projektu. Europejska demokracja uczestnicząca musi być uważana za prawo obywateli europejskich do angażowania się w politykę europejską i kształtowania przyszłości Europy. Traktat (art. 10 ust. 3) przyznaje każdemu obywatelowi prawo do uczestniczenia w demokratycznym życiu Unii.
2. Zauważa, że na podstawie art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej instytucje UE mają obowiązek informować obywateli i stowarzyszenia przedstawicielskie, umożliwiać im wypowiedanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii. Ten sam artykuł zawiera jednoznaczny mandat dla Komisji Europejskiej do konsultacji z zainteresowanymi stronami w celu zagwarantowania, aby działania Unii były spójne i przejrzyste.
3. Zauważa, że przepisy dotyczące europejskiej inicjatywy obywatelskiej są bardziej szczegółowe niż postanowienia art. 11 ust. 1–3. W art. 11 ust. 4 w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej nie chodzi o ustalanie agendy, lecz o perspektywę aktu prawnego. Należy uznać fakt, że europejska inicjatywa obywatelska, podobnie jak inne instrumenty demokracji bezpośredniej na różnych szczeblach, również powinna umożliwiać obywatelom wpływanie na program polityczny będący podstawą politycznego procesu decyzyjnego UE.
4. Przypomina, że europejska inicjatywa obywatelska jest prawem przysługującym obywatelom europejskim. Powinna być wykorzystywana do udzielania odpowiedzi na europejski deficyt demokratyczny i zapewnienia europejskim obywatelom narzędzia do wypełnienia luki między obywatelami a polityką europejską. Podkreśla, że wobec utrzymującego się w UE kryzysu gospodarki i kryzysu zaufania, należy wykorzystać wszystkie szanse na otwarty dialog z obywatelami i zapobiegać pogłębianiu się rozczarowania projektem integracji europejskiej. Jest to też okazja do odbudowania i wzmocnienia zaufania tych młodych Europejczyków, którzy mogli przestać wierzyć w ideę integracji europejskiej. Wzmocnienie demokracji uczestniczącej jest jedynym sposobem utrzymania perspektyw UE na przyszłość i zlikwidowania deficytu demokratycznego. Europejska inicjatywa obywatelska ma na celu bardziej bezpośrednie zaangażowanie obywateli w europejski program polityczny poprzez danie im prawa do inicjatywy ustawodawczej. Ponadto europejska inicjatywa obywatelska, jako narzędzie transnarodowe, ma aspiracje związane ze stymulowaniem ogólnoeuropejskiej debaty o problemach niepokojących europejskich obywateli.

5. Podkreśla, że europejska inicjatywa obywatelska musi być postrzegana w realistycznym kontekście, ze skoncentrowaniem na jasno określonych celach oraz ze spójnymi wskazówkami co do kroków prowadzących do tych celów: nie jest to substytut prawa inicjatywy przysługującego Komisji Europejskiej, które doprowadziło do postępów w pogłębianiu Unii i musi być kontynuowane. Europejska inicjatywa obywatelska uzupełnia dywersyfikację dynamiki ustawodawczej i nadaje jej wymiar transnarodowy. Jest dodatkowym kanałem wzajemnego zrozumienia, co przynosi korzyści i samej Komisji Europejskiej. Ma ponadto potencjał, aby stać się bardzo dobrym przykładem demokracji w działaniu.

6. Bez uszczerbku dla europejskiej inicjatywy obywatelskiej podkreśla potrzebę promowania na poziomie lokalnym i regionalnym inicjatyw sprzyjających przejrzystości, współpracy i zaangażowaniu Europejczyków w rozwiązania z zakresu polityki publicznej, zgodnie z zasadą demokracji uczestniczącej. Ponadto konieczne zaangażowanie samorządów regionalnych i lokalnych jest inspirowane faktem, że europejska inicjatywa obywatelska często obejmuje obszary polityki, w odniesieniu do których są one w pełni lub częściowo właściwe.

7. Jest zdania, że powinniśmy wzmacniać nasze prawne i polityczne instrumenty partycypacyjne, aby osiągnąć odnowienie architektury sprawowania rządów opartej na zasadzie wielopoziomowego sprawowania rządów. Wielopoziomowe sprawowanie rządów jest co do zasady wielokanałowe, a zatem umożliwia bardziej aktywne obywatelstwo europejskie. Wyzwaniem jest zapewnienie systemu innowacyjnej reprezentacji interesów, w którym ludzie czuliby się w równym stopniu reprezentowani w swoich różnych tożsamościach.

8. Podkreśla, że europejska publiczna przestrzeń debaty między obywatelami a organami władzy jest ważna dla legitymacji i rozliczalności UE. Deficyt demokracji może zostać wyeliminowany dopiero, gdy powstanie europejska przestrzeń publiczna, w której urzeczywistni się proces demokratyczny.

9. Podkreśla, że władze regionalne i lokalne przywiązują szczególną wagę do demokracji uczestniczącej, ponieważ w ten sposób organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą być włączane w europejski proces decyzyjny i odgrywać swoją rolę.

10. Jest zdania, że europejska inicjatywa obywatelska powinna być uważana za jeden z instrumentów osiągnięcia celów demokracji uczestniczącej. Nie należy jednak oczekiwać, że wraz z tą inicjatywą zaangażowanie obywateli w europejski proces decyzyjny dokona się automatycznie.

11. Zauważa, że europejska inicjatywa obywatelska jest wyrazem demokracji uczestniczącej, który dopełnia ideę demokracji przedstawicielskiej; rozszerza ona zbiór praw związanych z obywatelstwem Unii i debatę publiczną na temat polityki europejskiej; powinna ona wzmacniać zaangażowanie i identyfikację obywateli z Unią.

12. Zauważa, że inne kanały demokracji uczestniczącej, takie jak inne formy dialogu obywatelskiego i uwzględnienie przedstawicielskiego społeczeństwa obywatelskiego, nie powinny być zaniechane, ponieważ europejska inicjatywa obywatelska skupia się na jednym szczególnym zagadnieniu politycznym oraz wymaga zasobów finansowych i ściśle skoordynowanego działania.

13. Wzywa w tym kontekście Komisję Europejską do sporządzenia sprawozdania na temat sposobów realizacji postanowień art. 11 ust. 1 i ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i jasnego wskazania w ten sposób, w jaki sposób Komisja wprowadza demokrację uczestniczącą w życie.

14. Zastanawia się, czy – biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę pomyślnie przeprowadzonych inicjatyw – zostały osiągnięte pierwotne cele określone w rozporządzeniu, mianowicie nadanie każdemu obywatelowi prawa do uczestnictwa w europejskiej demokracji; zaferowanie obywatelom szansy bezpośredniego dotarcia do Komisji; jasne, proste i przyjazne dla użytkowników procedury.

15. Zauważa, że Komisja zrobiła, co było w jej mocy, aby zastosować europejską inicjatywę obywatelską, lecz że z drugiej strony istnieje pilna potrzeba dokonania przeglądu niektórych aspektów podejścia Komisji oraz podjęcia działań w celu określenia i wyeliminowania tych środków, które są zbyt legalistyczne i restrykcyjne.

Sprawozdanie Komisji Europejskiej

16. Przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej, wykonujące art. 22 rozporządzenia, który zobowiązuje Komisję do składania sprawozdania co trzy lata.

17. Zauważa, że w sprawozdaniu dostrzega się pewne problemy i uchybienia, lecz jest ono głównie rzeczowym i technicznym bilansem sytuacji po trzech latach stosowania rozporządzenia. Sprawozdanie nie daje odpowiedzi na niedostatki, które mogłyby położyć kres tej inicjatywie: „demokratycznej rewolucji, która nigdy nie nastąpiła”.
18. Zauważa, że istnieje powszechne odczucie, iż podejście i ocena Komisji są raczej ostrożne i restrykcyjne, i że należy je monitorować oraz poddawać systematycznej krytyce w celu poprawienia sytuacji.
19. Stwierdza, na podstawie sprawozdania Komisji, że europejska inicjatywa obywatelska ma wielki potencjał – w ciągu trzech lat złożono do Komisji wnioski w sprawie 51 inicjatyw. Inicjatywy te skupiały się na różnych obszarach polityki, takich jak polityka społeczna, środowisko, dobrostan zwierząt i kształcenie.
20. Zauważa z drugiej strony, że Komisja odmówiła rejestracji 20 (39 %) z tych 51 inicjatyw i że nie spełniały one kryteriów dopuszczalności, głównie dlatego, iż inicjatywy te „wykraczały w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji w zakresie przedkładania wniosków dotyczących unijnych aktów prawnych w celu wprowadzenia w życie Traktatów”. Sześciu organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich postanowiło zaskarżyć te odmowne decyzje do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.
21. Zauważa, że tylko trzy inicjatywy osiągnęły jak dotąd cel jednego miliona podpisów. Sposób, w jaki Komisja podejmuje działania w następstwie tych pomyślnie przeprowadzonych inicjatyw, w znacznym stopniu przesądzi, czy Europejscy obywatele będą nadal przywiązywać wagę do inicjatywy obywatelskiej jako modelu uczestnictwa.
22. Wyraża zaniepokojenie faktem, że liczba przedstawianych inicjatyw systematycznie spada (23 w 2012 r., 17 w 2013 r. i 10 w 2014 r.), a liczba odpowiedzi odmownych rośnie (30 % w 2012 r. i 50 % w 2014 r.). Proponuje zatem, by Komisja Europejska uprościła warunki.
23. Podziela zdanie Komisji, że europejska inicjatywa obywatelska wymaga gruntownych ulepszeń i że należy poszukiwać rozwiązań umożliwiających bardziej wydajne korzystanie z tego instrumentu.
24. Wzywa Komisję do zastosowania bardziej politycznego podejścia do europejskiej inicjatywy obywatelskiej i pozostawienia większej przestrzeni dla debaty, zachowania większej otwartości i nieograniczania tego zagadnienia do aspektów prawnych. Demokracja, szczególnie w wielopoziomym środowisku instytucjonalnym, implikuje aktywne uczestnictwo i kontrolę ze strony obywateli, a także wiąże się z odpowiedzialnością instytucji za stymulowanie tego uczestnictwa.

Zalecenia służące przyszłej skuteczności europejskiej inicjatywy obywatelskiej

a) Uwagi ogólne

25. Zauważa, że w przypadku kryteriów kwalifikowalności byłoby właściwe odniesienie do praw i obowiązków obywateli oraz do zasady pomocniczości.
26. Jest zdania, że obecny konflikt interesów Komisji – która musi być jednocześnie głównym dostarczycielem informacji i strukturą wsparcia dla europejskich inicjatyw obywatelskich i jednocześnie jest ich pierwszym adresatem, a także sędzią decydującym o rejestracji i dopuszczalności inicjatyw – poważnie osłabia skuteczność europejskich inicjatyw obywatelskich we wzmacnianiu uczestnictwa i zaufania obywateli.
27. Podkreśla, że ten konflikt interesów Komisji musi zachęcić pozostałe instytucje do odegrania ich roli w procedurze europejskiej inicjatywy obywatelskiej (Rada, Parlament, Komitet Regionów, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny).
28. Sugeruje, że właściwsze mogłoby być wyznaczenie bezstronnego „komitetu mędrców” ad hoc, gromadzącego ekspertów, uczonych i/lub prawników, w celu sprawdzania dopuszczalności, z uniknięciem sytuacji, w której Komisja jest sędzią i ławą przysięgłych.
29. Jest zdania, że szczególnie Parlament Europejski ma do odegrania kluczową rolę we wzmacnianiu przejrzystości i rozliczalności procedur dotyczących europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz w procesie monitorowania politycznego, zwłaszcza poprzez poprawę reprezentatywności uczestników organizowanych wysłuchań i poprzez wywieranie w stosownych wypadkach presji politycznej na Komisję Europejską, aby terminowo i konstruktywnie reagowała na uwieńczone powodzeniem europejskie inicjatywy obywatelskie.

30. Podkreśla, że Komisja musi szanować zasady europejskiej praworządności, według których należy unikać arbitralnej oceny kwalifikowalności. Ponadto jest to kwestia dobrego sprawowania rządów, a nie jedynie lepszej regulacji. Komisja powinna uwzględnić kwestię odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami Traktatów i przy ich poszanowaniu.

31. Opowiada się za ulepszeniem oceny *ex ante* w celu uniknięcia końcowego rozczarowania. W obecnej sytuacji ocena *ex ante* ma miejsce dopiero po rejestracji i po zebraniu podpisów.

32. Sugeruje wydłużenie okresu zbierania deklaracji poparcia do 18 miesięcy.

33. Popiera wspólny wniosek zainteresowanych stron i organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich o umożliwienie tym ostatnim swobodnego wyboru daty rozpoczęcia zbierania podpisów, w wyraźnie określonym terminie od rejestracji. Sugeruje przyznanie organizatorom europejskiej inicjatywy obywatelskiej dodatkowego okresu dwóch miesięcy między rejestracją a rozpoczęciem zbierania podpisów, aby dać im okazję do lepszego poinformowania obywateli europejskich i zorganizowania zbierania podpisów.

34. Popiera nadanie statusu prawnego komitetom obywatelskim, w celu złagodzenia ryzyka odpowiedzialności osobistej jego poszczególnych członków i ułatwienia prowadzenia kampanii.

35. Podkreśla, że Komisja nie może arbitralnie decydować o odrzuceniu europejskiej inicjatywy obywatelskiej i musi wystąpić z wnioskiem ustawodawczym w ciągu roku, jeżeli zgodzi się z pomyślnie przeprowadzoną europejską inicjatywą obywatelską, tak jak robi to w przypadku inicjatyw parlamentarnych. W tym okresie jednego roku Komisja mogłaby stopniowo wdrażać efekty europejskiej inicjatywy obywatelskiej, które prowadzą w końcu do wniosku ustawodawczego. W przeciwnym razie europejska inicjatywa obywatelska ulegnie dezaktualizacji.

36. Jest zdania, że konieczna jest nowelizacja rozporządzenia, aby można było przewyciężyć zidentyfikowane bariery. Nie jest na to zbyt wcześnie, gdyż jest to wyjątkowy eksperyment o trudnych do przewidzenia efektach. Potrzebne są szybkie i wyprzedzające interwencje w celu zapobieżenia odstraszeniu potencjalnych organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich.

37. Jest skłonny kontynuować współpracę z instytucjami europejskimi, a także ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w procesie oceny działania rozporządzenia do chwili obecnej i przyczynić się do jego nowelizacji, w celu wykorzystania pełnego potencjału tego narzędzia.

38. Sugeruje zbadanie możliwości zmiany rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej w taki sposób, aby dopuszczalne stało się również proponowanie europejskich inicjatyw obywatelskich, które zmierzają do wprowadzenia konkretnych zmian w Traktatach UE, zgodnie z art. 48 TUE.

39. Stwierdza, że problemy, które nie wymagają zmian samego rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej powinny zostać rozwiązane jak najszybciej. Proste i przejrzyste procedury *de facto* zadecydują o przyszłym sukcesie europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

b) *Modyfikacje i ulepszenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej, które należy niezwłocznie wdrożyć*

40. Zauważa, że uwagi formułowane przez różne zainteresowane strony i organizatorów inicjatyw obywatelskich na temat obecnych procedur i sugestie dotyczące ulepszeń są bardzo podobne, a zatem powinno być możliwe niezwłoczne wprowadzenie dostosowań i ulepszeń.

41. Wskazuje, że wiedza ogółu społeczeństwa o europejskiej inicjatywie obywatelskiej jest mała. O tej powszechnej niewiedzy świadczy niedawny sondaż Eurobarometru⁽¹⁾ na temat postrzegania UE przez społeczeństwo w sześciu państwach członkowskich (Włochy, Niemcy, Dania, Portugalia, Finlandia i Polska). Jego wyniki pokazują, że idea europejskiej inicjatywy obywatelskiej znana jest w jakimkolwiek istotnym stopniu tylko respondentom niemieckim. Dlatego instytucje UE i inne poziomy rządzenia muszą wspólnie podjąć działania, aby uświadomić ludziom ich prawo do zgłaszania i popierania europejskich inicjatyw obywatelskich. Należałoby, z myślą o uświadomieniu obywatelom tego prawa, zainicjować kampanie informacyjne we wszystkich państwach członkowskich UE z zaangażowaniem władz regionalnych i lokalnych, a jednym z głównych adresatów tych kampanii powinna być młodzież.

⁽¹⁾ Eurobarometr, wrzesień 2014 r.

42. Wzywa ogólnie do skuteczniejszych działań komunikacyjnych w zakresie europejskiej inicjatywy obywatelskiej i podkreśla rolę komunikacji zdecentralizowanej w tym kontekście. Władze regionalne i lokalne tworzą i utrzymują ważne powiązania między ogółem ludności a instytucjami na wszystkich poziomach w UE oraz mogą odgrywać kluczową rolę w pokazywaniu obywatelom znaczenia kwestii politycznych UE i w wyjaśnianiu, jak europejska inicjatywa obywatelska może stawać się narzędziem wywierania wpływu na politykę UE. Popiera pomysł, aby wykorzystywać przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w poszczególnych krajach do budowania silniejszych sieci informacji na temat europejskiej inicjatywy obywatelskiej, i zachęca Komisję, by włączała w te sieci władze lokalne i regionalne. Skoro do zebrania w ustalonych terminach podpisów pod europejską inicjatywą obywatelską w dużej mierze korzysta się z nowych technologii, władze regionalne i lokalne mają do odegrania kluczową rolę w rozpowszechnianiu informacji i przekazywaniu różnych kwestii na poziomie najbliższym obywatelom.

43. Powtarza swoją propozycję ustanowienia międzyinstytucjonalnego punktu informacyjnego, którego celem byłoby zwiększenie ogólnej świadomości na temat europejskiej inicjatywy obywatelskiej jako instrumentu, promowanie jej użycia, zapewnienie minimum widoczności bieżącym i pomyślnie przeprowadzonym inicjatywom obywatelskim oraz udzielenie odpowiedzi na niektóre pytania dotyczące europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

44. Opowiada się za ustanowieniem – finansowanego z budżetu UE – działu pomocy technicznej ds. europejskiej inicjatywy obywatelskiej służącego wiedzą techniczną i doradztwem na temat sposobu organizacji i prowadzenia kampanii na rzecz europejskiej inicjatywy obywatelskiej. Taki dział pomocy technicznej powinien być odrębny od jakichkolwiek instytucji UE, ponieważ jego neutralność byłaby kluczowym elementem sukcesu i sprzyjałaby zaufaniu osób rozważających zapoczątkowanie inicjatywy obywatelskiej.

45. Jest zaangażowany w utrzymanie współpracy z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym w zakresie organizacji regularnego wydarzenia o nazwie „Dzień Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej”, który umożliwi badanie postępów stosowania i wdrażania rozporządzenia, promuje dyskusję między instytucjami UE a organizatorami europejskich inicjatyw obywatelskich na temat wyzwań, z którymi mierzą się ci ostatni, i zachęca do dialogu między obywatelami a przedstawicielami instytucji na temat opracowywanych inicjatyw.

46. Zauważa, że praktyka europejskich inicjatyw obywatelskich pokazuje, iż coaching inicjatywy obywatelskiej jest być może równie ważny, jak sama inicjatywa. Jest oczywiste, że europejskie inicjatywy obywatelskie potrzebują wsparcia organizacji społeczeństwa obywatelskiego (personel, środki finansowe), aby odnieść sukces. Zarządzanie europejską inicjatywą obywatelską przez poszczególnych obywateli, bez zewnętrznego wsparcia profesjonalnego i finansowego jest niezwykle trudne.

47. Podkreśla, że zbyt wiele wymagań i obciążeń może negatywnie wpływać na cele UE związane z przybliżeniem obywateli do UE oraz na gotowość obywateli do uczestnictwa w procesie decyzyjnym UE. Instrument europejskiej inicjatywy obywatelskiej powinien być siłą napędową i zachęcać większą liczbę osób do aktywnego udziału w działaniach UE oraz tłumić sceptyczne nastroje.

48. Zwraca się ponadto do Komisji o opracowanie właściwych form odpowiedzi na europejskie inicjatywy obywatelskie, które otrzymały znaczące wsparcie, ale nie spełniły wszystkich kryteriów formalnych lub nie uzyskały całego miliona podpisów, tak aby żadne istotne przesłanie polityczne takich inicjatyw ani też wywołana przez te inicjatywy mobilizacja społeczna nie zostały całkowicie zignorowane.

49. Zauważa, że obywatele pragną uczestniczyć w polityce publicznej, lecz będą to robić jedynie wówczas, jeśli będzie to proste i jeśli skutki będą odczuwalne. Obywatele chcą wiedzieć, co się dzieje z popieranymi przez nich inicjatywami. Ułatwienie dwustronnego dialogu między instytucjami UE a osobami popierającymi europejską inicjatywę obywatelską jest kluczowe dla jej sukcesu.

50. Zachęca Komisję do zbadania możliwości zapewnienia wsparcia finansowego na kosztowny proces ponadnarodowego organizowania (przez właściwe komitety obywatelskie) europejskich inicjatyw obywatelskich, które zarówno wpisują się w obszar polityki leżący w kompetencjach Komisji, jak i dowodzą istnienia fali społecznego poparcia (tj. osiągają założony znaczący próg w określonym czasie, jeszcze przed uzyskaniem miliona podpisów, co jest równoznaczne z wymogiem przedstawienia wniosku ustawodawczego). Mogłoby to pomóc w utrzymaniu koniecznej obywatelskiej mobilizacji wokół działań oraz w zapewnieniu przejrzystości finansowania tych projektów.

51. Sugeruje, że w przypadku, gdyby takie inicjatywy dotyczyły propozycji mających na tyle wyraźny i pozytywny wpływ na rządzenie lokalne i regionalne, na wymiar terytorialny lub na zasadę pomocniczości, by uzyskać wcześniejsze poparcie Prezydium KR-u, wówczas KR powinien mieć za zadanie nadzór nad funkcjonowaniem wspomnianego wyżej mechanizmu finansowania, a także zapewnienie pewnego dodatkowego wsparcia w zakresie działań promocyjnych.

52. Podkreśla, że obecne, określane na poziomie krajowym, wymogi dotyczące gromadzenia danych stanowią poważną przeszkodę dla skutecznego zbierania podpisów, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do pilnego podjęcia wszelkich koniecznych kroków w celu uproszczenia wymogów dotyczących danych osobowych i jak najszybszego ich ujednoczenia w całej UE.

53. Wzywa Komisję Europejską do zapewnienia pełnej przejrzystości w procesie decyzyjnym, a zwłaszcza wnosi, by Komisja szczegółowo wyjaśniała powody odrzucenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej, jeżeli uzna się ją za wykraczającą „w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji”, a zarazem informowała organizatorów o aspektach prawnych, tak aby ci ostatni mogli zdecydować, czy chcą zmodyfikować swoją inicjatywę i przedstawić ją w nowej formie.

54. Zachęca Komisję do wyjaśniania społeczeństwu dokonywanych przez nią wyborów politycznych w szczególności i przejrzysty sposób w formalnej odpowiedzi na europejską inicjatywę obywatelską, która uzyskała ponad milion podpisów. Powinny być zapewnione silne politycznie działania następcze.

c) *Wkład Komitetu Regionów oraz władz regionalnych i lokalnych*

55. Powtarza swoją ofertę pomocy Komisji w ocenie, czy inicjatywy są zgodne z zasadą pomocniczości lub w jaki sposób przyczyniają się do spójności terytorialnej i współpracy transgranicznej.

56. Podkreśla, że europejska inicjatywa obywatelska jest narzędziem umożliwiającym obywatelom aktywny udział w kształtowaniu polityki europejskiej i dlatego nie powinny jej inicjować instytucje UE. Dostrzega jednak swoją własną rolę i zadania i przypomina w tym kontekście decyzję swojego Prezydium⁽²⁾ w sprawie zaangażowania KR-u w europejskie inicjatywy obywatelskie. Ponawia swoje zobowiązanie do wspierania europejskich inicjatyw obywatelskich, które wchodzą w zakres kompetencji KR-u i zostaną uznane za politycznie ważne, a wsparcia tego może udzielać np. poprzez: wspomaganie Komisji w dokonywaniu przeglądu proponowanych inicjatyw pod kątem istotności regionalnej lub lokalnej i pomocniczości; bycie gospodarzem imprez związanych z europejską inicjatywą obywatelską; wspieranie komunikacji zdecentralizowanej dotyczącej europejskiej inicjatywy obywatelskiej; w stosownych wypadkach opracowywanie opinii z inicjatywy własnej w sprawie europejskich inicjatyw obywatelskich; aktywne uczestnictwo w wysłuchaniach w PE oraz w politycznych działaniach następczych; popieranie wdrażania pomyślnie przeprowadzonych europejskich inicjatyw obywatelskich, a w odpowiednich przypadkach także popieranie ustawodawstwa stanowiącego odpowiedź na inicjatywę.

Bruksela, dnia 13 października 2015 r.

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Markku MARKKULA

⁽²⁾ 144. posiedzenie Prezydium Komitetu Regionów, 10 kwietnia 2013 r., punkt 8 – CDR1335-2013_11_00_TRA_NB-item 8.